

4109/2008 ΕΦ ΑΘ

ΕφΑΘ 4109/2008

Εισ.: Μαρία Γεωργίου (Πρ.: Γ. Αδαμόπουλος)

Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες στην από 29.10.2002 αγωγή τους εκθέτουν ότι οι πέντε πρώτοι απ' αυτούς από κοινού με τον αποθανόντα αποτελούν τους πνευματικούς δημιουργούς του εντύπου λευκώματος με τίτλο "ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ - Η διαδρομή τους από το 1869 έως σήμερα", καθόσον συνέγραψαν τα κείμενα του τόμου και συνέλεξαν το φωτογραφικό υλικό αυτού. Ότι κατόπιν συμφωνίας τους με την έκτη εναγομένη γνωστή εκδοτική εταιρεία παραχώρησαν στην τελευταία όλα τα πνευματικά τους δικαιώματα για χρονικό διάστημα 10 ετών από την ημέρα παράδοσης του υλικού, για απεριόριστες επανεκδόσεις αυτού και για κάθε μορφή εκμετάλλευσης του έργου. Ότι η πρώτη εναγομένη επιχείρηση που ανήκει στον τέταρτο εναγόμενο παρήγαγε ψηφιακό δίσκο "CD-ROM", επί του οποίου έχει τεθεί ο τίτλος και η επωνυμία της, στο οποίο προέβη χωρίς την άδεια των (εναγόντων) σε αποσπασματική παράθεση κειμένων και φωτογραφιών του έργου αυτών, τιτλοφόρησε δε "Ταξίδι στις ράγες του χρόνου" αναφέροντας ότι είναι "Μια εφαρμογή των πολυμέσων των ΙΕΚ ... για την ιστορία των Ελληνικών Σιδηροδρόμων". Ότι την εγγραφή, εκτύπωση και αναπαραγωγή αυτού του ψηφιακού δίσκου διενήργησε η τρίτη εναγομένη και έθεσε σε κυκλοφορία η δεύτερη εναγομένη ως ένθετο στο τεύχος Σεπτεμβρίου 2001 του περιοδικού με τίτλο "....." που εξέδιδε. Ότι με την ως άνω συμφωνία τους με την έκτη εναγομένη παραχώρησαν στην τελευταία το περιουσιακό δικαίωμα τόσο για την έντυπη όσο και για την ηλεκτρονική μορφή με αμοιβή των πέντε πρώτων εναγόντων ποσοστού 10% επί της λιανικής τιμής πώλησης. Ότι η τελευταία λιανική τιμή πώλησης κάθε τεύχους είχε διαμορφωθεί στο ποσό των 60 ευρώ, η δε τιμή της ηλεκτρονικής του μορφής θα ήταν μειωμένη κατά 30%, δηλαδή 42 ευρώ, το ως άνω δε "CD-ROM" κυκλοφόρησε σε 10.000 αντίτυπα, ώστε η ελάχιστη αποζημίωση που οφείλουν να καταβάλουν οι εναγόμενοι από την παραπάνω παράνομη και υπαίτια αναπαραγωγή του έργου τους ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 840.000 ευρώ, το οποίο επιμερίζεται σε ποσό 756.000 ευρώ (X 90%) για την έκτη ενάγουσα και σε 84.000 ευρώ για τους πέντε πρώτους ενάγοντες, δηλαδή (1/6) σε 14.000 για τον καθένα. Ότι από την παραπάνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων έχουν υποστεί ηθική βλάβη και προς αποκατάσταση της πρέπει να τους καταβληθεί εύλογη χρηματική ικανοποίηση ύψους 150.000 ευρώ για καθένα από τους πέντε ενάγοντες και 100.000 για την έκτη ενάγουσα. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν, αφού παραδεκτά περιόρισαν την αγωγή τους από καταψηφιστική σε αναγνωριστική και παραιτήθηκε η έκτη εναγομένη του δικογράφου αυτοτελώς προς τη δεύτερη και τρίτη από τις εναγόμενες ν' αναγνωρισθεί: α) ότι οι 5 πρώτοι ενάγοντες είναι οι δημιουργοί των κειμένων και φωτογραφιών, που ενσωματώνονται στον παραπάνω ψηφιακό δίσκο, ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να άρουν την προσβολή με την οριστική κατάσχεση, αφαίρεση και καταστροφή των αντιτύπων του παραπάνω ψηφιακού δίσκου και της μήτρας αυτού, να παραλείψουν στο μέλλον κάθε προσβολή με αναπαραγωγή και κυκλοφορία των κειμένων και φωτογραφιών του λευκώματος με οποιαδήποτε μορφή και β) ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να καταβάλλουν στους πρώτους πέντε απ' αυτούς ο καθένας σε ολόκληρο το ποσό των 150.000 ευρώ στον καθένα απ' αυτούς ως εύλογη αποζημίωση τους για την αποκατάσταση της ηθικής τους βλάβης και 14.000 ευρώ στον καθένα ως αποζημίωση τους, γ) ότι η πρώτη και τέταρτος από τους εναγόμενους οφείλουν να καταβάλουν στην έκτη ενάγουσα το συνολικό ποσό των 856.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο όλα ποσά από την επίδοση της αγωγής. Η εν λόγω αγωγή έγινε κατά ένα μέρος δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν με την εκκαλουμένη απόφαση, Κατά της τελευταίας παραπονούνται οι ενάγοντες με την υπό κρίση έφεση τους για τους σ' αυτή λόγους, που ανάγονται σε

εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, επιδιώκουν δε την εξαφάνιση της, ώστε να γίνει στο σύνολο της δεκτή η αγωγή τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 2121/1993 ο πνευματικός δημιουργός, με τη δημιουργία του έργου, αποκτά πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα το δικαίωμα εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού του δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν τις εξουσίες που προβλέπονται ειδικότερα στα άρθρα 3 και 4 αυτού του νόμου. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 3 το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό την εξουσία εκτός των άλλων, να επιτρέπει ή να απαγορεύει την εγγραφή και την αναπαραγωγή του έργου με κάθε μέσο, όπως μηχανικά, φωτοχημικά ή ηλεκτρονικά μέσα. Το περιουσιακό δικαίωμα μπορεί να μεταβιβασθεί μεταξύ ζώντων ή αιτία θανάτου (άρθρο 12 § 1) με συμβάσεις ή άδειες εκμεταλλεύσεως αποκλειστικές ή μη αποκλειστικές, από τις οποίες οι αποκλειστικές παρέχουν στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα ν' ασκεί τις εξουσίες που του μεταβιβάστηκαν κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε τρίτου. Ως προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας νοείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή, γίνεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου του και δεν συντρέχουν λόγοι άρσης του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός, άμυνα). Επιτρέπεται όμως χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η παράθεση σύντομων αποσπασμάτων από έργο άλλου, νομίμως δημοσιευμένου, για την υποστήριξη της γνώμης εκείνου που παραθέτει ή την κριτική της γνώμης του άλλου, εφόσον η παράθεση των αποσπασμάτων αυτών είναι σύμφωνη προς τα χρηστά ήθη και η έκταση των αποσπασμάτων δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό, η δε παράθεση των αποσπασμάτων πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή (άρθρο 19). Η παραπάνω προσβολή, ως αποτελούσα προσβολή απολύτου δικαιώματος συνιστά παράνομη πράξη, η οποία εφόσον είναι και υπαίτια αποτελεί αδικοπραξία (άρθρα 914, 65 § 2 ν. 2121/1993). Η τελευταία διάταξη του άρθρου 65 του ν. 2121/1993 είναι ειδικότερη της ΑΚ 914 και αυτής του άρθρου 60 του ΑΚ και καθορίζει κυρώσεις αναλόγως με αυτές του ΑΚ, οι οποίες έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση προσφυγή στις γενικές διατάξεις. Ειδικότερα, η § 1 του άρθρου 65 ενσωματώνει τις αξιώσεις του άρθρου 60 ΑΚ και 70 ΚΠολΔ και η § 2 ενσωματώνει την αξίωση της 914 ΑΚ και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ, 59, 60β και 932 ΑΚ και προϋποθέτει υπαιτιότητα, παράνομη συμπεριφορά και ζημία (θετική ή αποθετική). Ο δικαιούχος υποχρεούται να αποδείξει το γεγονός ότι είναι φορέας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, την ταυτότητα του έργου και την πράξη προσβολής των ηθικών και περιουσιακών εξουσιών. Εφόσον ζητεί αποζημίωση οφείλει να αποδείξει επιπλέον την υπαιτιότητα και το μέγεθος της ζημίας. Για τη διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης, ο νόμος (§ 3) καθιερώνει ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης για κάθε περίπτωση υπαίτιας προσβολής, το οποίο ισούται με το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως καταβάλλεται σε περιπτώσεις νόμιμης εκμετάλλευσης, παρόμοιας με αυτή που έκανε παρανόμως ο εναγόμενος (ΕφΑθ 5866/2003 ΔΕΕ 2003.1330, ΕφΑθ 931/2000 ΧρΙΔ 2001.170, ΠΠρΑθ 1669/2003 ΔιΜΕΕ 2004.93, ΠΠρΘεσ 18201/1998 ΕΛΔ 1999.458, ΠΠρΑθ 9188/1995 ΕΛΔ 1997.161, ΠΠρΑθ 9456/1995 ΕΕμπΔ 1996.620, ΜΠρΑθ 2264/1996 ΕΛΔ 1996.1445, Καλλινίκου Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα 2000 σ. 20 επ. και 250, Μαρίνος Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων ΕΛΔ 1995.1441 επ.).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων κι αυτήν χωρίς όρκο του εκ των εναγόντων που εξετάσθηκαν ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και περιέχονται στα με ίδιο αριθμό με την εκκαλουμένη πρακτικά του, των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται μεταξύ των οποίων η από 18.6.2003 γνωμοδότηση του δικαστικού πραγματογνώμονα Αρ.Κ. (που αποτελεί έγγραφο κι εκτιμάται κατά το άρθρο 390 ΚΠολΔ ελεύθερα από το Δικαστήριο, βλ.

ΑΠ 209/2001, ΑΠ 621/2000 ΕΛΔ 2001.1554 και 97 αντίστοιχα) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την από 30.1.1997 έγγραφη συμφωνία που καταρτίστηκε μεταξύ αφενός των πρώτων πέντε εναγόντων και του Δημ.Κ., που έχει αποβιώσει και αφετέρου της έκτης εναγομένης εκδοτικής επιχείρησης η τελευταία ανέλαβε την υποχρέωση να εκδώσει έντυπο τόμο - λεύκωμα με διαστάσεις 9 εκ επί 29 εκ. σε χαρτί άριστης ποιότητας, λευκό επιχρισμένο δύο όψεων 150 γραμ., με τίτλο "ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ - Η διαδρομή τους από το 1869 έως σήμερα" ενώ οι ενάγοντες την τοιαύτη να συγγράψουν τα κείμενα, να προσκομίσουν φωτογραφικό υλικό ή να υποδείξουν την φωτογράφιση συγκεκριμένων πραγμάτων.

Οι ενάγοντες συγγραφείς παραχώρησαν στην ενάγουσα εκδοτική εταιρία όλα τα δικαιώματα τους (περιουσιακής φύσης) για χρονικό διάστημα 10 ετών για απεριόριστες επανεκδόσεις, σε οποιαδήποτε γλώσσα και με οποιαδήποτε μορφή συμπεριλαμβανομένης και της ψηφιακής μορφής αυτού, αντί αμοιβής ποσοστού 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης εκάστου τόμου. Εξάλλου, το Σεπτέμβριο του 2000, με σχετικές ανακοινώσεις στον τύπο, η επιχείρηση του πρώτου εναγομένου "ΙΕΚ ...", η Ελληνική εταιρία Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής (ΕΠΥ), ο σύνδεσμος Εταιριών Πληροφορικής Ελλάδος και το Ίδρυμα Μελετών Λαμπράκη διοργάνωσαν το 8ο Πανελλήνιο διαγωνισμό πολυμέσων και Internet, στον οποίο είχαν δικαίωμα συμμετοχής νέοι δημιουργοί με ατομικά ή ομαδικά έργα πολυμέσων σε μορφή "CD-ROM" και "WEB Site" και όφειλαν να παραδώσουν τα έργα τους έως τις 31.10.2000. Στις 13.12.2000 με σχετικό δελτίο τύπου έγινε γνωστό ότι έλαβε βραβείο ως "καλύτερη σπουδαστική παραγωγή" η εργασία σε μορφή CD-ROM με τίτλο "ταξίδι στις ράγες του χρόνου", που είχε κατασκευάσει σπουδαστική ομάδα του ΙΕΚ ..., πρώτης εναγόμενης ατομικής επιχείρησης της ιδιοκτησίας του τέταρτου εναγομένου. Τμήμα της εργασίας αυτής περιέλαβε η δεύτερη εναγόμενη σε δικό της ψηφιακό δίσκο που κατασκεύασε για λογαριασμό αυτής η τρίτη εναγόμενη σε 4.500 αντίτυπα. Τον ψηφιακό αυτό δίσκο η δεύτερη εναγόμενη εταιρεία με την επωνυμία "... Α.Ε." που σκοπό έχει μεταξύ άλλων την έκδοση εφημερίδων και περιοδικών κυκλοφόρησε ως ένθετο μαζί με το περιοδικό της "...", τεύχος 150, Σεπτεμβρίου 2001. Στον ψηφιακό αυτό δίσκο (CD-ROM) αναγραφόταν στο εμπρόσθιο τμήμα του και συγκεκριμένα στο πάνω ημικύκλιο αυτού "ΤΑ ΤΡΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, μια εφαρμογή των πολυμέσων του ΙΕΚ ... για την ιστορία των Ελληνικών Σιδηροδρόμων" επιπλέον δε είχε τεθεί το διακριτικό γνώρισμα της πρώτης εναγόμενης, ενώ στο κάτω ημικύκλιο, που είχε διαφορετικό χρωματισμό αναγράφονταν ό,τι άλλο η δεύτερη εναγόμενη περιέλαβε στον εν λόγω ψηφιακό δίσκο, όπως ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Καθόσον αφορά το περιεχόμενο του ψηφιακού δίσκου που έφερε τον τίτλο "ΤΑ ΤΡΕΝΑ στην Ελλάδα" κι αποτελούσε την εργασία των σπουδαστών του ΙΕΚ ... αυτό προερχόταν σχεδόν στο σύνολο του, τόσο σε μορφή κειμένων όσο και φωτογραφιών από το έντυπο λεύκωμα των εναγόντων, που όπως προεκτέθηκε φέρει τον τίτλο "ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ - Η διαδρομή τους από το 1869 έως σήμερα", όπως αναφέρεται στην προαναφερθείσα γνωμοδότηση και έγινε δεκτό με την εκκαλουμένη η οποία ως προς το ζήτημα αυτό έχει καταστεί τελεσίδικη, αφού δεν προσβλήθηκε με έφεση από τους εναγόμενους. Δεν προήρχοντο από το λεύκωμα μόνον οι χάρτες του CD-ROM και μια φωτογραφία από τα εγκαίνια του ΜΕΤΡΟ της Αθήνας. Το γεγονός αυτό της άντλησης δηλαδή σχεδόν όλου του υλικού από το λεύκωμα των εναγόντων χωρίς μάλιστα να υπάρχει αναφορά σ' αυτό, ότι δηλαδή αποτέλεσε έστω την πηγή - βάση της εργασίας τους και χωρίς την έγγραφη άδεια αυτών (εναγόντων) αποτελεί αντιγραφή αυτού και κατά συνέπεια προσβάλλει τόσο το ηθικό δικαίωμα των πέντε πρώτων εναγόντων περί της πατρότητας του έργου, όσο και το περιουσιακό δικαίωμα της έκτης ενάγουσας, εκδότριας του τόμου, η οποία πρέπει να εκτεθεί ότι ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου παραιτήθηκε νομότυπα του δικογράφου της αγωγής ως προς τη δεύτερη και τρίτη των εναγομένων. Ειδικότερα παράνομη ήταν τόσο η χρήση του υλικού αυτού από τους σπουδαστές του ΙΕΚ ... (πρώτος εναγόμενος), που έγινε βέβαια για εκπαιδευτικό σκοπό, όμως δεν περιορίστηκε σε ιδιωτική χρήση, αλλά χρησιμοποιήθηκε για τη συμμετοχή στον προαναφερόμενο διαγωνισμό, όσο και η ενσωμάτωση

της εργασίας των παραπάνω σε ψηφιακό δίσκο, αναπαραγωγή του από την τρίτη εναγόμενη και η θέση του σε κυκλοφορία από τη δεύτερη εναγομένη.

Από τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά γεγονότα προκύπτει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου ότι υφίσταται υπαιτιότητα όλων των εναγομένων για την προσβολή κατά τα ως άνω των δικαιωμάτων των εναγόντων. Η υπαιτιότητα σε βαθμό αμέλειας των εναγομένων συνίσταται στο ότι όφειλαν και μπορούσαν ο καθένας ξεχωριστά να ζητήσει από τους σπουδαστές που πραγματοποίησαν έργο με το οποίο μάλιστα έλαβαν μέρος σε διαγωνισμό αντιγράφοντας το λεύκωμα των εναγόντων να αναφέρουν τις πηγές που χρησιμοποίησαν για την υλοποίηση αυτής. Συγκεκριμένα, η πρώτη εναγόμενη και ο τέταρτος ιδιοκτήτης της όφειλαν κατ' αρχήν να εκπαιδεύσουν έτσι τους σπουδαστές της, ώστε να θεωρούν επιβεβλημένη την αναφορά των πηγών τους - βιβλιογραφίας - άλλωστε η βιβλιογραφία αποτελεί τμήμα κάθε πνευματικού έργου και στη συνέχεια (όφειλαν) να ελέγχουν οι ίδιοι την τήρηση της υποχρέωσης τους αυτής, επιπλέον όφειλαν να ελέγξουν αν πρόκειται πράγματι για έργο πρωτότυπο. Η δεύτερη εναγόμενη που αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες εκδοτικές εταιρίες της χώρας εκδίδει σε ημερήσια και εβδομαδιαία εφημερίδα με μεγάλο αριθμό αναγνωστών καθώς και εβδομαδιαία και μηνιαία περιοδικά κι εντεύθεν οφείλει να διαθέτει κατάλληλο μηχανισμό ώστε στα πλαίσια της άσκησης του σκοπού της να μην προσβάλει πνευματικά δικαιώματα τρίτων, ώστε στην προκειμένη περίπτωση κατ' αρχήν να απαιτούσαν την αναφορά των πηγών από τους δημιουργούς του έργου και στη συνέχεια να ερευνούσαν αν το έργο αποτελεί αντιγραφή κάποιου άλλου. Η τρίτη εναγόμενη και τελευταίος κρίκος της αλυσίδας που οδήγησε στην προσβολή των δικαιωμάτων των εναγόντων όφειλε πριν να προβεί στην παραγωγή των ψηφιακών δίσκων να ελέγξει ότι ο πελάτης της είχε βεβαιωθεί για την ύπαρξη δικαιώματος αναπαραγωγής. Στην προκειμένη όμως περίπτωση όπως ο μάρτυρας τους κατέθεσε σε ουδεμία έρευνα προέβη.

Δεν προέκυψε όμως ότι οι ενάγοντες υπέστησαν περιουσιακή ζημία καθόσον ουδέν αποδεικτικό μέσο προσκόμισαν κι επικαλέστηκαν προς απόδειξη του τμήματος αυτού της αγωγής τους. Ειδικότερα το ένδικο λεύκωμα κυκλοφόρησε το 1997 και μέχρι το έτος 2001 που κυκλοφόρησε ο επίδικος ψηφιακός δίσκος είχαν πωληθεί 2.500 αντίτυπα, μετά δε το 2001 και μέχρι τη συζήτηση της αγωγής ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου άλλα 2.000 περίπου αντίτυπα σύμφωνα με την κατάθεση του ενός των εναγόντων ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Δηλαδή ουδεμία επίδραση είχε (ο ψηφιακός δίσκος) στις πωλήσεις του λευκώματος. Ακόμη και το κυριότερο δεν προέκυψε πόσα τεύχη του περιοδικού της δεύτερης εναγόμενης με το οποίο ως άνω προσεφέρετο ως δώρο ο επίδικος ψηφιακός δίσκος πωλήθηκαν και ποια η σχέση αυτού του αριθμού με τα τεύχη που συνήθως πωλούντο, ώστε να διαπιστωθεί αν ο επίμαχος ψηφιακός δίσκος συντέλεσε στην αύξηση των πωλήσεων του περιοδικού.

Αποδείχθηκε όμως ότι λόγω της ένδικης αδικοπραξίας οι ενάγοντες υπέστησαν ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται χρηματική ικανοποίηση, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 15.000 ευρώ για τον καθένα από τους πρώτους πέντε ενάγοντες και στο ποσό των 8.000 ευρώ για την έκτη ενάγουσα, που κρίνεται εύλογο, λαμβανομένων υπόψη καθόσον μεν αφορά τους πέντε πρώτους των εναγόντων των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την αδικοπραξία, του βαθμού υπαιτιότητας των εναγομένων, του μεγέθους της προσβολής της προσωπικότητας τους ως πνευματικών δημιουργών και της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των διαδίκων καθόσον δε αφορά την έκτη ενάγουσα της προσβολής της φήμης, του κύρους των εργασιών της και της μελλοντικής της πορείας ως εκδοτικής εταιρείας καθώς και της έκθεσης της έναντι των δημιουργών - συγγραφέων, που της αναθέτουν την έκδοση των έργων της.

Επομένως πρέπει να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι καθένας σ' ολόκληρο οφείλουν να καταβάλουν σε καθένα των πέντε πρώτων εναγόντων 15.000 ευρώ και η πρώτη και τέταρτος των εναγομένων ευθυνόμενων σ' ολόκληρο οφείλουν να καταβάλουν στην έκτη εναγόμενη 8.000 ευρώ.

Ενόψει τούτων το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε ότι δεν υφίσταται υπαιτιότητα των εναγομένων και δεν επιδίκασε στους ενάγοντες χρηματική ικανοποίηση έσφαλε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων κι επομένως η υπό κρίση έφεση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν, να εξαφανισθεί όμως η εκκαλουμένη για το ενιαίο της κρίσης και κατά το τμήμα της με το οποίο έγινε δεκτή η αγωγή, να κρατηθεί η αγωγή από το Δικαστήριο τούτο, να δικασθεί απ' αυτό, να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο διατακτικό και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι - εφεσίβλητοι που ηττήθηκαν να καταβάλουν στους ενάγοντες εκκαλούντες τη δικαστική δαπάνη αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας (άρθ. 176, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλιαν των διαδίκων.

Δέχεται την έφεση τυπικά και κατ' ουσίαν.

Εξαφανίζει την εκκαλουμένη υπ' αριθ. 22/2006 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών εκτός της διάταξης της με την οποία καταργήθηκε η δίκη όσον αφορά την έκτη των εναγόντων ως προς τη δεύτερη και τρίτη των εναγομένων.

Κρατεί την αγωγή και

Δικάζει αυτήν.

Α) Δέχεται την αγωγή κατά ένα μέρος, όσον αφορά τους 5 πρώτους των εναγόντων έναντι όλων των εναγομένων. Αναγνωρίζει τους παραπάνω ενάγοντες ως πνευματικούς δημιουργούς των κειμένων και φωτογραφιών, που περιέχονται στην επιλογή του ψηφιακού δίσκου με τίτλο "ΤΑ ΤΡΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ", που κυκλοφόρησε ως ένθετο με το περιοδικό "...", τεύχος 150, Σεπτεμβρίου 2001, με εξαίρεση τους χάρτες και μία φωτογραφία από τα εγκαίνια του ΜΕΤΡΟ της Αθήνας. Αναγνωρίζει ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να άρουν την προσβολή του δικαιώματος των εναγόντων καταστρέφοντας κάθε αντίτυπο του ψηφιακού δίσκου με τίτλο "ΤΑ ΤΡΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ". Αναγνωρίζει ότι οι εναγόμενοι καθένας σ' ολόκληρο οφείλουν να καταβάλουν σε καθένα των εναγόντων δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Επιβάλλει στους εφεσίβλητους εναγόμενους τη δικαστική δαπάνη των εναγόντων - εκκαλούντων το ύψος της οποίας ορίζεται στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ.

Β) Δέχεται την αγωγή κατά ένα μέρος, όσον αφορά την έκτη ενάγουσα έναντι του πρώτου - τέταρτου εναγομένου. Αναγνωρίζει ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να άρουν την προσβολή του δικαιώματος της παραπάνω ενάγουσας, καταστρέφοντας κάθε αντίτυπο του ψηφιακού δίσκου με τίτλο "ΤΑ ΤΡΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ". Αναγνωρίζει ότι οι ως άνω εναγόμενοι (πρώτη και τέταρτος) οφείλουν να παραλείπουν κάθε αναπαραγωγή και επανακυκλοφορία με οποιονδήποτε τρόπο των κειμένων και φωτογραφιών του εντύπου λευκώματος "ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ - Η διαδρομή τους από το 1869 έως σήμερα". Αναγνωρίζει ότι οι ως άνω πρώτη και τέταρτος εναγόμενοι, καθένας σ' ολόκληρο οφείλουν να καταβάλουν στην έκτη ενάγουσα οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.